

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/140/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208054
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4214208054.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Who is who Verlag für Personenzyklopädien AG, so sídlom Alpenstrasse 16, Postfach 4703, CH-6034 Zug, Švajčiarsko, zast. JUDr. Sabinou Hodoňovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Mariánske námestie 31, proti žalovanej: O.. B. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. O., T. XXXX/X, zast. O.. B. G., bytom N., G. XXXX/X, o zaplatenie 178 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 13. 05. 2016 č. k. 6C/372/2014-99 v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 03. 01. 2017 č. k. 6C/372/2014-130 takto

rozhodol:

Odvolačný súd konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením (opravené záhlavie rozsudku) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 178 eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 05. 07. 2011 do zaplatenia z titulu neuhradenia ceny služby poskytnutej žalovanej na základe jej objednávky. Zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Pri svojom rozhodovaní vyšiel zo zistenia, že žalovaná dňa 25. 05. 2015 podpísala záväznú objednávku, ktorou si u žalobcu objednala službu opakovaného uverejnenia jej portrétnej fotografie ako aj osvedčenie v pozlátanom ráme, vystavené na jej meno, za cenu 178 eur, pričom žalobca cenu služby vyfaktoval žalovanej faktúrou č. SK 201-137191 zo dňa 20. 06. 2011 s dňom splatnosti 04. 07. 2011. Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 1, § 2 ods. 1, 2, § 7 ods. 1 písm. c/ a d/ zák. č. 108/2000 Z. z. v znení účinnom ku dňu 25. 05. 2011, ako i § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 05. 2014. Považoval za nesporné, že žalovaná si u žalobcu objednala uverejnenie jej portrétnej fotografie a doručenie osvedčenia v pozlátanom ráme, vystavané na jej meno, ktoré potvrdí jej zaradenie do Encyklopédie Who is who za sumu 178 eur, pričom poučenie o odvolaní objednávky odkazuje na ust. § 48 OZ a § 12 ods. 1 zák. č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, podľa ktorých má objednávateľ právo do 7 pracovných dní odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu. Argumentoval, že na zadnej strane objednávky sa nachádzajú všeobecné obchodné podmienky žalobcu, ktoré však žalovaná nepodpísala a ani z prvej strany objednávky nevyplýva, že by žalovaná prejavila vôľu v tomto právnom vzťahu sa obchodnými podmienkami riadiť, ale len prehlásila, že sa s nimi oboznámila a berie ich na vedomie. Konštatoval preto, že všeobecné obchodné podmienky žalobcu sa nestali súčasťou predmetnej zmluvy, ktorá bola uzavretá písomnou formou a v ktorej sa podľa zákona mal uviesť údaj upravujúci záruku, spôsob uplatňovania, reklamácia a právo na odstúpenie od zmluvy. Za situácie, že tieto povinnosti zákonom uložené žalobca nespĺnil, dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je absolútne neplatná podľa § 39 OZ pre rozpor so zák. č. 108/2000 Z. z. Námietku žalobcu, že predmetná zmluva nebola uzavretá podľa Zákona o podomovom

predaji považoval na nedôvodnú, keďže v objednávke bol jednoznačný odkaz na tento zákon a okrem toho predmetná zmluva bola uzatvorená pri návšteve predajcu žalobcu u žalovanej ako spotrebiteľky, ktorá skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Za situácie, že k podpísaniu objednávky došlo mimo prevádzkových priestorov dodávateľa dôvodil, že už táto skutočnosť zakladá nutnosť aplikácie zák. č. 108/2000 Z. z. na predmetný právny vzťah. Dodal, že takýto záver je plne súladný so Smernicou Rady 85/577/EHS na ochranu spotrebiteľa, ako i Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvu na diaľku, tiež Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES o marketingu spotrebiteľských finančných služieb na diaľku a o zmene a doplnení Smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES. Uzavrel, že za neplatné zmluvy žalobcovi v konaní uplatnené právo nevzniklo a jeho nárok nemožno posúdiť ani ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože služba v súlade s objednávkou žalovanej poskytnutá nebola a dodanie osvedčenia v pozlátenom ráme na jej meno sa tiež neuskutočnilo. Žalobu preto ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 151 ods. 3 OSP tak, že o ich náhrade rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie domáhajúc sa ním jeho zmeny a uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 178 eur s 9,25 % úrokom z omeškania od 05. 07. 2011 do zaplatenia. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Nestotožnil sa s konštatovaním prvoinštančného súdu, že si nespĺnil povinnosti, ktoré mu ukladá zák. č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, čo má za následok neplatnosť uzatvorenej zmluvy. Tvrdil, že zo žiadneho ustanovenia záväznej objednávky nevyplýva, že právny vzťah strán sporu by sa mal riadiť týmto zákonom, keď odkaz na § 12 zák. č. 108/2000 Z. z. sa týka len určenia lehoty, v ktorej môže objednávateľ od zmluvy bez udania dôvodu odstúpiť, pričom právne úkony je potrebné posudzovať podľa obsahu a nie podľa formy. Argumentoval, že počas celého konania tvrdil, že sa nejedná o zmluvu o podomovom predaji a ani zmluvu o zásielkovom predaji, pretože zmluvný vzťah nespĺňa zákonnú definíciu podomového predaja v zmysle § 5 ods. 1 zák. č. 108/2000 Z. z. a ani zásielkového predaja v zmysle § 9 ods. 1 tohto zákona. Vytkol prvoinštančnému súdu, že i keď vyriešenie otázky, či je potrebné na právny vzťah účastníkov konania aplikovať zák. č. 108/2000 Z. z., je pre vec smerodajné, z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť, na základe akých konkrétnych skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny vzťah sa riadi týmto zákonom, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Argumentoval tiež, že žalovaná žiadne odstúpenie od zmluvy nepreukázala, navyše ak by existovala pochybnosť o určení počiatku plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy, je potrebné ustanovenie vykladať tak, že žalovaná má právo od zmluvy odstúpiť do 7 dní od podpísania objednávky a do 7 dní od prevzatia tovaru. Konštatovanie súdu, že všeobecné obchodné podmienky žalobcu sa nestali súčasťou predmetnej zmluvy označil za nezrozumiteľné, keď žalovaná podpisom záväznej objednávky vyslovila s nimi súhlas. Poukázal tiež na to, že služba za uverejnenie portrétnej fotografie bola uskutočnená v súlade so záväznou objednávkou, pričom skutočnosť, že žalovaná si nespĺnila povinnosť zaslať mu portrétnu fotografiu nemôže byť na jeho škodu a poštovým podacím hárkom preukázal dodanie osvedčenia žalovanej. Argumentačne svoje závery oprel i o rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/109/2013 zo dňa 25. 11. 2013 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/96/2014 zo dňa 24. 02. 2015, ktorými bolo rozhodované v takmer identickom prípade.

4. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Považovala za nepochybné, že predmetný záväzkový vzťah sa spravuje ustanoveniami zák. č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom zásielkovom predaji poukazujúc na to, že k podpísaniu predmetnej objednávky došlo na jej pracovisku po tom, čo ju pracovník žalobcu navštívil bez vyžiadania návštevy. Predávajúci sám tak inicioval nadviazať s ňou kontakt a svojim ofenzívnym konaním ju naviedol na to, aby uzavrela zmluvu, pričom na rokovanie nebola pripravená a s uzavretím zmluvy vôbec nepočítala. Mala za to, že rozsudky predložené žalobcom nie sú identické s predmetným prípadom s ohľadom na spôsob, akým došlo k uzatvoreniu zmluvy.

5. Prijatím zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s účinnosťou od 01. 07. 2016 došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP). Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Znamená to, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, a teda sa použije na všetky konania a to i na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku s výnimkami z tohto základného pravidla ustanovenými v § 470 ods. 2 CSP.

6. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

8. Odvolací súd prv, než pristúpil k preskúmaniu vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v intenciách § 161 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť.

9. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

11. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

13. U právnických osôb vymedzených § 18 ods. 2 OZ sa okamih nadobudnutia spôsobilosti na právne úkony, a teda aj procesnej spôsobilosti stotožňuje so spôsobilosťou na práva a povinnosti, t. j. procesnou subjektivitou, a teda existenciou samostatného subjektu. V prípade, že podmienkou vzniku spoločnosti je jej zápis, vzniká právnická osoba až okamihom zápisu do príslušnej evidencie. Zánik právnickej osoby a teda zánik jej procesnej spôsobilosti je obdobne ako vznik právnickej osoby viazaný na právne skutočnosti a to na zrušenie právnickej osoby na základe zákona, rozhodnutia štatutárneho orgánu alebo rozhodnutia členov, plnením účelu, plynutia doby a pod. a na výmaz z príslušného registra, v ktorom je právnická osoba evidovaná. Týmto okamihom dochádza k zániku právnej subjektivity právnickej osoby a teda aj jej procesnej subjektivity a procesnej spôsobilosti.

14. V prejednávanej veci po vyhlásení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie došlo k zániku žalobcu a to jeho výmazom z obchodného registra ku dňu 19. 12. 2016 bez právneho nástupcu (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 11. 07. 2017 sp. zn. 31Cob/91/2016, uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. 02. 2018 sp. zn. 5Co/259/2017). Tým došlo na strane žalobcu k strate jeho spôsobilosti mať práva a povinnosti, ako aj k strate procesnej subjektivity, pričom za situácie, že žalobca nemá právneho nástupcu, bol tak daný dôvod pre postup odvolacieho súdu v intenciách § 64 CSP.

15. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozhodol spôsobom uvedeným v enunciate tohto rozhodnutia tak, že konanie vo veci zastavil, keďže v konaní ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť.

16. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd tak, žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok sporu principiálne by bolo namieste priznanie nároku na náhradu trov konania žalovanej podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP s ohľadom, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku zániku žalobcu. V danej veci však možnosť priznania nároku na náhradu trov konania vylučovala skutočnosť, že žalobca zanikol výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu, čím bol daný dôvod pre aplikáciu čl. 4 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).